

Harry Kiianen

Elämän muotoinen möhkäle

Runoja Aurinkosateessa

Harry Kiianen

Elämän muotoinen möhkäle

© 2019 Kiianen, Harry

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0855-2

Sisällysluettelo

Aistin taikaa.....	8
Ankkuri.....	10
Ensimmäinen vaimoni.....	14
Matemaatikko.....	17
Kulinarismin kuningas.....	20
Saija.....	25
Matka Norjaan.....	29
Cars.....	31
Pikkumies.....	34
Ei armoa.....	37
Mike.....	40
Mykkä.....	42
Kerron vielä Mikestä.....	47
Uusi tuttavuus.....	52
Muistan ensimmäisen puheluni.....	54
Me puhumme jazzia.....	57
Kesken kaiken muistan klassisen musiikin tuokion...59	
Syksyn repimä puutarha.....	64
Tuli tämäkin aika.....	66
Kaikki mitä sinä olit.....	68
Jossain on maa.....	70
Kaikkihan lähti siitä ajatuksesta kun kerroin.....	72
Näen sinut toisin.....	76
Oletko elänyt niitä aikoja.....	79
Nyt kun kukaan ei ole hereillä.....	81
Ajamme rajuilmassa.....	82
Laiva on saatana uppoamassa.....	84
Tässä ristiriidassani.....	88
Kelsiturkissa ilman kenkiä.....	90

Kuolla.....	93
Te näette minut.....	95
Istuin autotallissani.....	100
Loskaa.....	103
Alpo Kämäräinen.....	106
Asuessani Istanbulissa 1986.....	109
Alkaisinko mopoja kaatelevalaksi mieheksi?.....	112
Kun olin hävittänyt pankkikorttini.....	117
Miten sitten sellaiset bileet.....	121
Kaikkein parhaimmat talot.....	124
Tapaan lähteä juoksemaan.....	128
Intiaani puistossa v 1988.....	132
Minulla on kaksoisveli.....	135
Miten taide näkykään.....	140
Tuli kerran ostettua Ferrari.....	143
Yleinen sauna.....	149
Minä olen tyhmä mies.....	151
Äskenen uneni.....	155
Taidan mennä keittämään kahvia tästä.....	158
Olen rakkauden autisti.....	160
Kun aukaiset suusi.....	164
Ymmärtää katsovansa kauneutta.....	166
En tiedä huiveistasi.....	168
Tyttö keltaisessa sadetakissa bussipysäkillä.....	170
Tulee aika.....	172
Menimme metsään.....	173
Kesän kuumilla kallioilla.....	176
Myöhemmin kävellessäni rantakallioilla.....	177
"Kuuntele".....	179
Kerran herättyäni.....	181
Runoilija muutti minusta ulos.....	183
Minähän olen idiootti.....	185
Erään raskaan ja kylmän talven jälkeen.....	188

Aukaisin äkkiä elämäni.....	190
Tuskallinen ajatus.....	191
Ihmiset pelkäävät masennusta.....	193
Mitä tehdä elämällä vuonna 0?.....	194
Olin märkänä koirana.....	195
Jokainen meistä.....	197
"Mielesi on järkkynyt jotenkin".....	201
Eri aikojen autot.....	203
Olipahan näinkin.....	206

Aistin taikaa

kun muistelen taaksepäin

muistan ihanuutta

taivaallisuutta

muistan poikani ihon lämmön sylissäni

sairaalan osastolla

katsoessamme yhdessä auringon nousua

aamuneljältä

lapsena istuin puron varrella

aistin taikaa

asioita joita oli ympärilläni

asioita joita ei voinut nähdä

siltikin kipu oli olennaisin

ylittämättömiä vaikeuksia

murskaannuin niin useasti
en voi väittää tätä elämää helpoksi
pitäisi kai olla positiivinen
jaksaakseen
mutta silti
kipu oli olemassa

Ankkuri

Hetteisten ja viileiden metsien

purojen ja hakojen

heinäpeltojen lomasta

jouduin lopulta kouluun

kaiken karvevaalimaisuus

pelotti ja oksetti

kylän kaupalle koulun viereen

kaikki oppilaat kerääntyneinä

olin lopulta yksin

miten tulisin pärjäämään

en ollut enää ainoa laatuani

olin vain yksi

kiireessä ja metelissä

käskyjen ja aikataulujen
sekamelskassa
ensimmäisenä päivänä
huomasin tiputtaneena
kultaisen ankkurimerkin
uudesta koulutakistani
hätäännyin
yritin etsiä sitä kaikkialta
pihalta
luokasta
kysyin toisilta sitä
sitä ei löytynyt
tajusin äkkiä olevani heikko
heikoin
maalaiskoulun lapset

tottuneina ruumiilliseen työhön
he olivat nopeita ja hurjiakin
uhkarohkeita ja jotkut heistä olivat
kovaäänisiä
olin kasvanut suojassa
vailla haasteita
kammosin fyysistä kontaktia
painiin joutuessani pelkäsin tukehtuvani
jäädessäni alle
en saanut kiinni vimmasta
jolla pojat koettelivat voimiaan
niinpä tajusin jo kohta
olen ulkopuolinen
minua ei otettu leikkeihin

pitkää tukkaani ihmeteltiin
se aiheutti joissakin ihailua
mutta enimmäkseen myös pelkoa
sänkitukkaiset maalaiset olivat nähneet
sellaisen tukan ehkä lehdissä
olin "tyttöpoika"
nimenikin oli jotain mitä ei voinut olla olemassa
"Harry"
sen piti olla "Harri"
olin pehmeä ja ajatteleva
vilkas kylläkin
mutta liian kiltti ja jokseenkin
liian kaunis
koulu ei ollut minulle
minut eristettiin

Ensimmäinen vaimoni

saatoin loistaa joissakin asioissa

opin lukemaan ennen toisia

saatoin eläytyä ja ilmehtiä luettaessa

sain toiset nauramaan jutuillani

rajoja rikkovalle pelleilylläni

koulumme naisopettaja huomasi kykyni

jokseenkin neuroottisena kirahtelijana

hän pehmeni useasti kanssani

uskallan väittää että koin jonkin tasoista

flirttiä aikuiselta naiselta

se tuntui välillämme ymmärryksenä

kutittavana sarkasmina

silti ajoittain sain häneltä sättimistä

kuten aviovaimolta
mahdottomuuksistani
filosofoidessani vaikkapa
"voiko ihminen hypätä maapallon ohi
laskuvarjolla"
olin myös kova sotkemaan
vesivärit olivat pitkin lattiaa
taiteillessani
toiset oppilaat aistivat yhteytemme
koin kateutta
en tunnistanut sitä silloin
en tunnista sitä aina vieläkään
tämä perkeleen yksinäisyys
on minussa

ihmiset ympärilläni
eivät ole ymmärtäneet sitä koskaan
pinta ei riitä minulle
olen monologiin mies
olen käynyt näitä monologeja itseni kanssa
kävellessäni kouluun
koulusta pois
ajaessani yöpaikalle
sieltä pois
olen istunut autotallissa monologin kanssa
olen ajanut moottoripyörällä
puhuen kypärään
Lappeenrannasta Ouluun

Elämän Muotoinen Möhkäle käsittää runoja
menneisyydestä ja reaaliajasta, kallioilta ja
maanteiltä.

Runot ovat kuvauksia ajan taianomaisesta kulusta,
perhosten viesteistä ja siitä, mitä meille tapahtuu
rivien väleissä ja hylätyissä taloissa ennen ukkosta.

